

In yesterday's דף we learned that our מינונפה ביודה as holding אין ברירה as holding אין ברירה as holding ה' יהודה as holding אין. Rav said: ליתא למתניתין מדתני איז –

We do not accept the ruling of our משנה that יש ברירה, because taught in a אין ברירה that ברייתא holds אין ברירה.

This view is supported by the Mishnah of

יין מבין הכותים - One who bought a barrel of wine from כותים from which he needs to separate הרומות ומעשרות, but he has no containers in which to put the תרומות ומעשרות.

The Mishnah provides the following solution.

He verbally separates תרומות ומעשרות within the barrel, and the wine becomes permitted immediately based on that he will physically separate out the תרומות ומעשרות later.
- This is the opinion of דברי ר' מאיר. יש ברירה who holds ר' מאיר.

יובו ' ' לאז' אווא ואווא אווא אווא אווא אווארין ' לאז' - They forbid the wine.

The Gemara's current understanding is, because they hold אין Therefore, Rav accepted the view of איז. Therefore, Rav accepted the view of איז and this משנה, rather than our משנה.

עולא אמר ליתא לאיו ממתניתין –

Ula says that ימשנה version is incorrect because our משנה is more authoritative. The תוספתא that lists ר' יהודה along with ברירה as not accepting ברירה is incorrect.

- זוגי זוגי קתני - OR - זוזי זוזי קתני

This Machlokes is split into 2 pairs.

רבי יהודה is actually aligned with רבי מאיר who hold יש ברירה, while אין ברירה hold ר' יוסי ור' שמעון.

The Gemara proceeds to ask;

- !?וסבר יוסי אין ברירה

Does יוסי indeed hold אין ברירה as reported in the תוספתא about חומעשרות ומעשרות?

It seems that we have three sources where יוסי מכפףts בריה:

First, שתי נשים שלקחו את קיניהן בעירוב

If two women who are both אייד to bring bird קרבנות buy their sets of birds together, or give the money to a כהן without identifying which money is for which woman, the כמח להם כמח כחטאת for each women. Assigning specific birds to each woman has to rely on ברירה because the ברירה is now retroactively determining which woman owns each pigeon!

- אמר רבה התם כשהתנו

מבא answers that this is not a case of ברירה. We are speaking about a case where the women specifically authorized the כהן to decide who owns each bird. The determination of ownership is being done as of the הקרבה - the time of the offering, and not retroactive to the time of purchase.

The רב חסדא is that of רב חסדא who taught;

- אין הקינין מתפרשות אלא אי בלקיחת בעלים אי בעשיית כהן

The designation of each bird as a חטאת or חטאת can only be made either by the owners at the time of purchase, or by the Kohein at the time of the עבודה.

משנה ליתא ליתא ליתא משנה ליתא משנה לימון מדתניתין למתניתין ייפופה מדתני איו ברירה מבין הכותים מבין הכותים מבין הכותים של ברירה מבין הכותים של המור ומעשרות ר' מאיר משעון ומעשרות Verbally separates... אוסרין משברירה אין ברירה מיש ברירה אין ברירה שיש ברירה אין ברירה מיש ברירה אין ברירה אין ברירה שיש ברירה אין ברירה אין ברירה אין ברירה אין ברירה שיש ברירה אין ברירה א

Dedicated By: _____

Review

The second Braisa where it seems that יש ברירה holds יש ברירה is the following;

עם הארץ שאמר לחבר קח לי אגודה אחת של ירק... אינו צריך לעשר – The Halachah is that if a חבר owns produce which he then gives to an עם הארץ, he must separate תרומות ומעשרות before giving it to the עם אום. If he buys produce directly for the עם he does not need to separate the הארץ, because it was never his.

In this case, an עם הארץ asks a חבר to buy produce for him, and the הבר buys produce for them both.

The Braisa quotes חבר that the חבר does not have to take חבר before giving it to the עם הארץ, because by dint of the principle of עם הארץ the produce that he gives to the עם הארץ was designated for the עם הארץ in the first place, and is not considered to be something that the חבר is giving to the עם.

In contradiction of our Mishnah, this Braisa is saying that 'ז ישי holds יש ברירה.

The גמרא answers - איפוך - that we wrongly attribute this opinion to יוסי, it should be attributed to the רבנן.

Finally, a Braisa which cites ר' יוסי as follows; סיט מעשר שיש לי בביתי מחולל על סלע שתעלה בידי מן הכיס – If somebody says that his מעשר שני should be redeemed on a still undetermined coin that he will pull out of his wallet, the פריון works, apparently relying on ברירה!

Here too, גמרא answers - איפוך – switch the גירסא to read that 'ר' holds the יוסי holds the יוסי does not work.

הומאי חזית דאפחת תרתי מקמי חדא, איפוך חדא מקמי תרתי - ומאי חזית דאפחת תרתי מקמי חדא, איפוך חדא מקמי תרתי - Generally, we would not correct 2 Braisos to reconcile with one Braisa or Mishnah. On the contrary, we should correct the Mishnah of the wine to reconcile with the 2 Braisos.

The Gemara explains that we must anyway correct the last Braisa, because the latter part of the ברייתא says that even 'יוסי would agree that if the person says that the מעשר שני would be redeemed on a סלע חדשה - a new coin that comes out of his wallet, and he only has one פדיון אסלע חדשה, the פדיון works.

The clear implication is that only in that case which does NOT require ברירה does ר' יוסי hold that the פדיון works - but in the פדיון does not work.

7 אמר ליה רבא לרב נחמן מאן האי תנא דאפילו בדרבנן לית ליה ברירה – The אין ברירה even on issues תנא holds אין ברירה even on issues that are מדרבנן.

We have two suggestions - both regarding עירובי which is מדרבנן.

First, there is an anonymous תנא in a ברייתא that says; אמר לחמשה הריני מערב על איזה מכם שארצה... רצה משחשיכה אין אמר לחמשה – עירובו עירוב

If a person says he will make an עירוב on behalf of one of five people - if he decides before שבת which person the עירוב is for, it will be valid. If he decides on שבת, it is NOT valid, because we cannot rely on ברירה to say that it works retroactively before שבת for whomever he chose.

Second, the הכמים hold in a ברייתא that if a person puts out an שבת and says that he wants to decide each שבת whether to use the עירוב, he cannot decide after שבת starts and rely on שבת that it was an effective עירוב from before שבת. (written b'kitzur, you can show before Shabbos/ after Shabbos)

ר' שמעון disagrees and says we can rely on ברירה for this עירוב.

- והא שמעינן לרבי שמעון דלית ליה ברירה

The גמרא asks how we can say that ברירה 'ד relies on ברירה if we just had a ברייתא earlier regarding the wine, where he holds אין ברירה?

- The גמרא has a few suggestions of how to reconcile יברישמעון's opinion regarding בבירה:
  - -1- First, ברייתא we have to switch the opinions in the ברייתא we just quoted and have איפון say that we cannot rely on the שבת started. שבת when he decides who it will be for after שלירוב

-2- The אין ברירה suggests that maybe ה"ש holds אין ברירה regarding אין ברירה -

and יש ברירה ינים דרבנן - but concludes יש ברירה יעה - בדרבנן אית ליה - מאן דאית ליה ברירה לא שנא בדאורייתא לא שנא בדרבנן אית ליה - Those who hold יש ברירה (יש ברירה לא שנא - מאן דלית ליה ברירה לא שנא בדאורייתא לא שנא - בדרבנן לית ליה -

Those who hold אין ברירה, maintain so even for דרבנן.

-3- רבא אמר שאני התם דבעינן רשאית ששיריה ניכרין -3- Perhaps, ר" שמעון actually holds יש ברירה. However, ר" שמעון However, יש ברירה אמח't accept ברירה when it comes to תרומות ומעשרות because there is a specific requirement for the remaining food to be clearly recognizable. This does not mean that the חרומה has to be precisely identified, but just that there is some produce that is clearly NOT חרומה, but ישוח.

-4- Finally, maybe ר' שמעון holds יש ברירה, but when it comes to תרומה on the wine he would not rely on it because of the possibility of

ישמא יבקע הנוד - the barrel holding the wine might crack, and the הרומה will never actually be taken. Even if you hold of ברירה, the act that causes the retroactive clarification has to actually happen.

